

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 73 (38/00) - 001114

arbetarmakt.com

Innehåll

- I valet och kvalet
- 13 procent av alla svarta män i USA saknar rösträtt
- Högkonjunktur för vem?
- Res till Nice 6-7 december och protestera mot EU:s toppmöte
- Demonstration till stöd för det palestinska folket
- Nytt, nytt nummer av Arbetarmakt
- Bidra till kampanjen mot IMF!
- Feministen Persson

I valet och kvalet

Efter att 100 miljoner röster har räknats är det ännu inte klart vem som kommer att bli USA:s nästa president. Räkningen, och omräkningarna, kommer att fortsätta till det politiska etablissemangets stora förlägenhet.

Men trots oklarheterna i fråga om rösterna är åtminstone några saker klara:

För det första var det mycket lite som skiljde de båda kandidaterna åt. Dels beror det på att oenigheten inom den härskande klassen i USA inte är speciellt stor - det finns inga frågor på dagordningen som är så betydande och sprängladdade att de hotar att splittra den amerikanska borgarklassen - men också på att både demokraternas och republikanernas kandidater har sorterats fram genom en urvalsprocess som garanterar att slutprodukterna är lojala företrädare för det amerikanska kapitalet.

För det andra är förutsättningen för att överhuvudtaget bli vald i ett amerikanskt presidentval att man kan spendera ofantliga summor på TV-reklam och annan kampanjverksamhet - vilket bara i kapitalets ögon pålitliga företrädare kan skrapa ihop i form av anslag och donationer. Runt 150 miljoner dollar spenderades av såväl Gore som Bush i direkt kampanjverksamhet, och ännu mer av olika inofficiella organ som propagerade för någon av de båda. Totalt lär notan gå på nära tre kvarts miljard dollar! Detta skall jämföras med Naders kampanj som "bara" kostade 8 miljoner dollar, vilket är mindre än vad Bush eller Gore spenderade på en veckas TV-reklam under kampanjens sista vecka.

För det tredje, trots att miljoner och åter miljoner vräktes ut, röstade bara drygt hälften av landets röstberättigade (51 procent). Omkring 100 miljoner väljare tyckte uppenbarligen att det var likgiltigt att rösta eller saknade helt enkelt trovärdiga alternativ.

För det fjärde bidrog media till att ytterligare urholka den redan urholkade demokratin genom att omedelbart efter att första vallokalerna stängt gå ut och hävda att det preliminära valresultatet visade att Bush vunnit, vilket bidrog till att förstärka ointresset för att rösta bland dem som var sent ute. Valet var ju ändå uppenbarligen avgjort.

För det femte satte röstresultatet strålkastarljuset på de så kallade elektorerna. Det är inte väljarna utan dessa som utser president. Vanligtvis röstar de i enlighet med valresultatet i den delstat de tillhör. Men om Bush får de 270 elektorsröster han behöver för att vinna kommer han bli den första presidenten på över 100 år som utses av en minoritet av väljarna, eftersom den hittillsvarande rösträkningen visar att Gore har fått majoriteten av väjarrösterna.

Elektorssystemet skapades vid en tidpunkt när vita manliga egendomsägare var de enda som hade rösträtt och har behållits för att garantera att ifall "fel" person väljs kan majoriteten av väljarna köras över av elektorerna till förmån för en ur systemets synvinkel pålitligare kandidat. Faktum är att hela det komplicerade politiska systemet i USA, från elektorernas roll till domstolarnas rätt att sätta demokratiskt fattade beslut ur spel med hänvisning till någon bortglömd paragraf eller kreativ nytolkning av lagen, har skapats enbart för att avlänka, urvattna och i slutänden desarmera alla radikala utmaningar mot den härskande klassen i USA.

13 procent av alla svarta män i USA saknar rösträtt

Totalt saknar 4,2 miljoner amerikaner i myndig ålder rösträtt i "världens största demokrati". En tredjedel av dessa är svarta män, vilket motsvarar 13 procent av alla svarta män. I majoriteten av de amerikanska delstaterna, inklusive huvudstaden Washington, berövas alla som sitter i fängelse rösträtt. I 47 stater, samt i huvudstaden Washington, berövas alla som avtjänar fängelsestraff sin rösträtt. Flera stater berövar även villkorligt dömda och frigivna rösträtten, och i 13 stater berövas dömda rösträtten för all framtid.

Dessa lagar har funnits i mer än 200 år och är baserade på den ålderdomliga uppfattningen att brottslingar förverkat sina medborgerliga rättigheter. I vissa delstater, som exempelvis de gamla rasistiska slavstaterna Alabama och Florida där tredje svart man saknar rösträtt, kan det inte annat än påverka valresultaten.

Högkonjunktur för vem?

En del kommentatorer hävdar att det är märkligt att Gore inte kunde göra bättre ifrån sig med tanke på att det går bra för USA och att detta brukar gynna det parti som innehar presidentposten. Mer än ofta brukar de hamna i slutsatsen att det beror på att demokraternas presidentkandidat saknar "karisma" - detta uttryck som var new age långt före någon uppfann begreppet new age - och att träbocken Gore har sig själv att skylla.

Men påståendet om att det går bra för USA är en sanning med modifikation. Enligt myndigheternas egna rapporter hade median-hushållen - de hushåll som ligger i mitten av inkomstfördelningen - bara en tumsmån bättre ekonomi 1998 än vad de haft 1989. En stor del av högkonjunkturen hade gått åt till att reparera inkomstminskningarna i början av 90-talet. Den fattigaste femtedelen av hushållen låg till och med under 1989 års nivå.

De som verkligen fått det bättre var de som redan har. De rikaste 5 procenten hade ökat sina inkomster med mer än en femtedel sedan 1989, varav de senaste åren stod för mer än hälften av inkomstökningen.

Enligt Doug Henwood, redaktör för Left Business Observer, en radikal ekonomisk tidskrift som publiceras i USA, måste man gå tillbaka till depressionens 30-tal för att hitta inkomstklyftor som liknar dagens.

Med sådana resultat är det säkerligen svårt att frammana någon större entusiasm bland många av demokraternas traditionella väljargrupper inom fackföreningsrörelsen och bland låginkomsttagarna.

Res till Nice 6-7 december och protestera mot EU:s toppmöte

Den 6-7 december håller EU toppmöte i Nice i Frankrike. Då samlas medlemsländernas ledare för diskutera om att EU-kommissionen skall få ökade möjligheter att köra över motspänstiga medlemmar i frågor som bl a berör socialpolitik. De kommer också att behandla frågan om en

europaisk militär styrka.

Tiotusentals människor, sannolikt fler än de som kom till Prag i september, kommer att ta sig till Nice för att lyfta fram viktiga krav. Bl a har Europafacket (ETUC) kallat till en demonstration den 6 december för att kräva att den negligerade sociala chartan skall inkluderas i EU-fördragen och för att ytterligare rättigheter skall tas med i denna. Attac och nätverket för Euromarscherna arrangerar ett mot-toppmöte, samt en rad andra aktiviteter.

I Sverige har SP/Internationalen börjat planera för att skicka minst en buss till Nice. Vi uppmanar alla som kan att åka till Nice att kontakta Marco Espvall 08 31 70 70 eller nice@internationalen.se

Demonstration till stöd för det palestinska folket

Klockan 13 i lördags samlades omkring 1500 demonstranter på Medborgarplatsen i Stockholm för att visa sitt stöd för det palestinska folkets kamp mot nationellt förtryck. Huvudparollerna var "Frihet åt det palestinska folket!" och "Fördöm Israels ockupationspolitik!". Ett 40-tal organisationer stod som arrangörer. Efter en serie tal marscherade tåget iväg upp för Götgatsbacken, genom Gamla Stan och stannade slutgiltigen vid slottet, mitt emot riksdagen. Demonstrationen, som höll bra stämning avslutades på eftermiddagen med ytterligare tal.

Nytt, nytt nummer av Arbetarmakt

Ett nytt nummer av Arbetarmakt har precis lämnat tryckeriet, eller rättare sagt ett dubbelnummer har just lämnat trycket. Numret innehåller två temablock. Det första handlar om protesterna mot IMF och den kapitalistiska globalisering som försämrat miljoner människors livsvillkor. Vi publicerar en ögonvittnesrapport från Prag skriven av en av våra medlemmar. Vi diskuterar också erfarenheterna och lärdomarna av Prag-protesten. Sammantaget hoppas vi att detta material skall bidra till diskussionerna om hur man skall kämpa mot den nyliberala globaliseringspolitiken med allt vad den innebär av förödelse över klotet.

Det andra blocket handlar om revolutionen i Serbien. Vi försöker peka ut den väg som vi anser att den serbiska arbetarklassen måste välja för att inte hamna i en återvändsgränd: Antingen arbetarmakt och socialism eller en framtid som billig arbetskraft åt multinationella företag under Natos väpnade paraply. I en längre bakgrundsartikel analyserar vi orsakerna till Jugoslaviens sönderfall.

Numret tar också upp den palestinska intifadan och argumenterar för att vägen framåt för det palestinska folket att inte kan bara handla om att driva Arafat framför sig. Den palestinska arbetarklassen måste bryta med PLO och om att kämpa för att skapa ett revolutionärt parti förmöget att lägga grunden till ett arbetarnas Palestina.

Slutligen, av en slump samsas Lenin med Stalin på våra spalter. Det skall nu inte bli någon vana, men vi recenserar en ny bok om Lenin som skiljer sig från det vanliga förtälet och anmäler Trotskij's Stalinbiografi, den bok som aldrig blev färdig eftersom Trotskij föll offer för Stalins brutala metod att behandla sina kritiker.

Layouten har också gjorts om som ett första steg på väg mot ett nytt utseende på tidningen.

Fortfarande återstår en hel del att göra och undan för undan kommer ytterligare förändringar att göras i numren framöver.

Bidra till kampanjen mot IMF!

Nätverket Globalisering underifrån/kampanjen Krossa IMF på att samla in pengar för att täcka utgifterna för sitt deltagande i protesterna mot IMF i Prag i slutet av september.

Vi uppmanar nyhetsbrevets läsare att stödja insamlingen. Du kan själv skänka en summa och/eller föreslå din organisation att bidra! Tänk inte att du/ni inte har mycket att bidra med. Det behöver inte röra sig om stora summor, tillsammans kan många små summor bli mycket pengar.

Ditt/ert bidrag betalas in på pg 4315704-0, skriv "Krossa IMF".

Feministen Persson

I dagarna har socialdemokraterna presenterat ett förslag till nytt partiprogram som tydligare än tidigare betonar kampen för jämställdhet. Något som föranlett Göran Persson att deklarerat att han varit feminist ända sedan han gick med i SAP. Med tanke på att han kallade sig "mysbuffel" efter sitt framträdande i Luuks TV-soffa, kanske en bättre etikett vore "feministbuffel". Samtidigt kan vi inte låta bli att undra vad han kommer att beteckna sig som härnäst.